

Promemoria Utvidgade möjligheter att utreda förlisningen av passagerarfartyget Estonia

(Justitiedepartementet)

Promemorians huvudsakliga innehåll

I promemorian föreslås att det införs ett nytt undantag från det straffsanktionerade förbudet mot dykning och annan undervattensverksamhet vid vraket efter passagerarfartyget Estonia. Undantaget omfattar sådan verksamhet som avser att utreda fartygets förlisning.

Lagändringen föreslås träda i kraft den 1 juli 2021.

Innehållsförteckning

1	Förslag till lag om ändring i lagen (1995:732) om skydd för gravfriden vid vraket efter passagerarfartyget Estonia.....	3
2	Ärendet.....	4
3	Bakgrund och gällande rätt	4
3.1	Förlisningen, efterföljande utredningar och beslut.....	4
3.2	Det rättsliga skyddet av gravfriden.....	5
4	Utökade möjligheter att utreda passagerarfartyget Estonias förlisning.....	7
4.1	Ett nytt undantag bör införas i gravfridslagen	7
4.2	Det nya undantaget ska omfatta dykning och annan undervattensverksamhet som avser att utreda förlisningen	9
5	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	9
6	Konsekvenser av förslaget	10
7	Författningskommentar	10
Bilaga 1	Estoniaöverenskommelsen	12

1 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:732) om skydd för gravfriden vid vraket efter passagerarfartyget Estonia

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1995:732) om skydd för gravfriden vid vraket efter passagerarfartyget Estonia ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Dykning och annan undervattensverksamhet får inte bedrivas i vraket efter passagerarfartyget Estonia eller inom det område som anges i 1 § andra stycket. Förbudet gäller dock inte verksamhet som avser att täcka över eller skydda vraket eller att förhindra förorening av den marina miljön från vraket, om verksamheten bedrivs av en myndighet i Estland, Finland eller Sverige eller på uppdrag av en sådan myndighet.

Dykning och annan undervattensverksamhet får inte bedrivas i vraket efter passagerarfartyget Estonia eller inom det område som anges i 1 § andra stycket. Förbudet gäller dock inte verksamhet som avser att *utreda förlisningen*, att täcka över eller skydda vraket eller att förhindra förorening av den marina miljön från vraket, om verksamheten bedrivs av en myndighet i Estland, Finland eller Sverige eller på uppdrag av en sådan myndighet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2021.

2 Ärendet

För att skydda m/s Estonia såsom ett sista vilorum för olycksoffren från all störande verksamhet ingick Estland, Finland och Sverige en överenskommelse som bl.a. innebär att området kring vraket ska betraktas som ett sista vilorum för olycksoffren och att all störande verksamhet ska kriminaliseras. Genom ett tilläggsprotokoll har ytterligare stater tillträtt överenskommelsen. Med hänsyn till intresset av att säkra gravfriden för de omkomna antogs lagen (1995:732) om skydd för gravfriden vid vraket efter passagerarfartyget Estonia. Lagen innehåller ett straffsanktionerat förbud mot dykning och annan undervattensverksamhet i vraket och ett anslutande område i Östersjön. Från förbudet undantas verksamhet som avser att täcka över eller skydda vraket eller att förhindra förorening av den marina miljön från vraket. Undantagen gäller enbart verksamhet som bedrivs av estnisk, finsk eller svensk myndighet eller på uppdrag av en sådan myndighet.

Statens haverikommission har i december 2020 gett in en framställan till regeringen med en begäran som i huvudsak syftar till att utöka myndighetens möjligheter att utföra undervattensverksamhet i undersökande syfte vid vraket efter passagerarfartyget Estonia (Ju2020/04765).

Mot den angivna bakgrunden har det inom Justitiedepartementet utarbetats en promemoria som innehåller förslag som syftar till att tillgodose behovet av att kunna utföra undervattensverksamhet i större omfattning än vad lagstiftningen för närvarande tillåter.

3 Bakgrund och gällande rätt

3.1 Förlisningen, efterföljande utredningar och beslut

Den 28 september 1994 förliste passagerarfartyget Estonia på Östersjön under sin färd mellan Tallinn och Stockholm. Platsen för förlisningen är belägen sydväst om finska Utö. Fartyget förde estnisk flagg. Ett mycket stort antal människor omkom vid förlisningen.

Den 15 december 1994 beslutade regeringen att passagerarfartyget Estonia inte skulle bärgas, att några åtgärder för att ta upp de omkomna inte skulle vidtas, att platsen där fartyget förläste skulle betraktas som en gravplats och att fartyget skulle täckas över för att säkerställa gravfriden. Vidare beslöts att särskilda åtgärder skulle vidtas i samarbete med de estniska och finländska regeringarna för att skydda gravplatsen rättsligt.

Den 2 mars 1995 beslutade regeringen att uppdra åt Sjöfartsverket att upphandla och låta genomföra en övertäckning av passagerarfartyget Estonia med en skalkonstruktion av betong. Kort efter att arbetet med övertäckning av vraket påbörjats beslutade regeringen i juni 1996 att Sjöfartsverket skulle avbryta arbetet.

Den gemensamma estnisk-finsk-svenska haverikommission (JAIC), som bildades den 29 september 1994, med uppgift att utreda passagerarfartyget Estonias förlisning, överlämnade sin slutrapport i december 1997. Enligt slutrapporten brast låsanordningarna till passagerarfartyget Estonias bogvisir till följd av belastningar från vågslag. Haveriet inträffade under vågförhållanden som troligen var de värsta som passagerarfartyget Estonia någonsin varit utsatt för. Detta ledde till att stora vattenmängder strömmade in på bildäck och inredningsdäcken som vattenfylldes varpå Estonia förliste.

Den 28 september 2020 publicerades ett filmmaterial som visar inte tidigare dokumenterade hål i fartygets styrbordssida. Estlands säkerhetsutredningsmyndighet har, med bistånd av Olycksutredningscentralen i Finland och Statens haverikommission i Sverige, inlett en preliminär bedömning av de nya uppgifterna i syfte att överväga om den nya informationen ger anledning att revidera de slutsatser som drogs i JAIC:s slutrapport från 1997. De tre haveriutredningsmyndigheterna bedömer att det inom ramen för den preliminära bedömningen behöver vidtas utredningsåtgärder i det gravfridskyddade området som enligt Statens haverikommission skulle strida mot den nuvarande svenska lagstiftningen.

3.2 Det rättsliga skyddet av gravfriden

Estoniaöverenskommelsen

Överenskommelsen med Estland och Finland om m/s Estonia antogs i Tallinn den 23 februari 1995 (SÖ 1995:36, Estoniaöverenskommelsen, se bilaga 1). Regeringen beslutade den 16 februari 1995 att underteckna överenskommelsen. Riksdagen godkände överenskommelsen den 1 juni 1995 (prop. 1994/95:190 Skydd för gravfriden vid vraket efter passagerarfartyget Estonia, bet. 1994/95:JuU23, rskr. 1994/95:377). Överenskommelsen trädde i kraft den 27 augusti 1995, genom notväxling. I överenskommelsen anges bl.a. att vraket efter passagerarfartyget Estonia och ett visst kringliggande område ska betraktas som ett sista vilorum för olycksoffren och ska som sådant tillägnas tillbörlig respekt (artikel 1). Det sägs vidare att passagerarfartyget Estonia inte ska lyftas (artikel 3). All verksamhet som stör offrens sista vilorum ska kriminaliseras, särskilt dykning och annan verksamhet i syfte att ta upp offren eller egendom från vraket eller havsbotten (artikel 4.1). En avtalsslutande part får dock enligt överenskommelsen vidta åtgärder för att täcka över vraket eller för att förhindra förorening av den marina miljön från vraket (artikel 4.3).

För att ytterligare förstärka skyddet av vraket som ett sista vilorum för olycksoffren antogs i Stockholm den 23 april 1996 ett tilläggsprotokoll till Estoniaöverenskommelsen (SÖ 1997:52). Regeringen beslutade den 11 april 1996 att underteckna protokollet. Tilläggsprotokollet trädde i kraft den 23 april 1996. Protokollet möjliggör för andra stater att ansluta sig till Estoniaöverenskommelsen (artikel 2). Det sker genom deponering av ett anslutningsinstrument hos depositarien (artikel 3). I egenskap av

deponarie har Sverige noterat att Danmark, Lettland, Litauen, Polen, Ryssland och Storbritannien har tillträtt Estoniaöverenskommelsen.

Gravfridslagen

För att säkra gravfriden för de omkomna infördes den 1 juli 1995 en särskild lag, lagen om skydd för gravfriden vid vraket efter passagerarfartyget Estonia (gravfridslagen), som innehåller ett straffsanktionerat förbud mot verksamhet som stör gravfriden i passagerarfartyget Estonia och i ett anslutande område i Östersjön. Med hänsyn till respekten för gravfriden kriminaliserades dykning och annan undervattensverksamhet i vraket eller i dess närhet (2 §). Enligt förarbetena var en utgångspunkt för regleringen att i princip all undervattensverksamhet i det skyddade området stör gravfriden där (prop. 1994/95:190 s. 8–9). I enlighet med Estoniaöverenskommelsen försågs förbudet med undantag för verksamhet som avser att täcka över vraket eller att förhindra förorening av den marina miljön från vraket. Därutöver undantogs från förbudet verksamhet som avser att skydda vraket, då det förutsågs att det kunde bli aktuellt att installera någon form av bevakningsutrustning. Undantagen gäller bara verksamhet som bedrivs av någon av överenskommelsens dåvarande parter. Den som uppsåtligen bryter mot förbudet döms till böter eller fängelse i högst två år. För försök döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken. Lagen innehåller vidare bestämmelser om förverkande och svensk domsrätt.

Estnisk och finsk strafflagstiftning på området

I estnisk rätt regleras gravfriden i strafflagen. I § 149 om kränkning av minnet av en avliden anges att störning av en begravning eller någon annan ceremoni till minne av en avliden person, vanhelgande av en grav eller annan plats som utsetts till en sista viloplats eller ett minnesmärke uppfört för minnet av en avliden person, eller att stjäla föremål från sådana platser straffas med böter eller upp till ett års fängelse. Samma handling, om den begås av en juridisk person, kan straffas med böter.

I finsk rätt regleras gravfriden i lagen om fredning av vraket efter passagerarfartyget Estonia (903/1995). Enligt nämnda lag är dykning på det fredade området förbjudet. På det fredade området får åtgärder inte heller vidtas för att ta upp omkomna eller föremål från vraket eller havsbotten eller friden vid vraket på annat sätt störas (3 §). Utan hinder av vad som stadgas i 3 § får myndigheterna täcka över vraket eller förhindra förorening av miljön från vraket (4 §). Den som uppsåtligen bryter mot förbudet döms till böter eller fängelse i högst ett år (5 §).

4 Utökade möjligheter att utreda passagerarfartyget Estonias förlisning

4.1 Ett nytt undantag bör införas i gravfridslagen

Bedömning: För att säkerställa att det är inte straffbart enligt svensk lag att genomföra undersökningar för att utreda förlisningen bör det införas ett nytt undantag från förbudet att bedriva dykning eller annan undervattensverksamhet i vraket efter passagerarfartyget Estonia eller dess närhet.

Skälen för bedömningen: Statens haverikommission gör i sin framställan till regeringen bedömningen att ett antal utredningsåtgärder behöver vidtas inom ramen för den preliminära bedömning som de tre ländernas utredningsmyndigheter genomför. Som exempel på åtgärder som kan bli aktuella att genomföra i syfte att kunna ta ställning till om den nya informationen om hål i fartygets skrov ger anledning att revidera de slutsatser som drogs i 1997 års utredningsrapport nämner Statens haverikommission bl.a. undersökning och dokumentation av fartygets skrov, dokumentation av sjöbotten runt fartyget, provtagningar av material i skrovet och av sjöbotten och bärgning av mindre delar från fartyget eller lösa delar som ligger på sjöbotten.

Det är angeläget att behöriga myndigheter kan vidta de åtgärder som behövs för att utreda olycksorsaken och dess förlopp. Det är därför viktigt att säkerställa att gravfridslagen inte hindrar att nödvändiga utredningsåtgärder utförs.

Som framgår av avsnitt 3.2 förbjuder gravfridslagen i princip all undervattensverksamhet i det gravfridskyddade området utom sådan verksamhet som enligt de särskilda undantagen utförs för att skydda eller täcka över vraket eller för att förhindra förorening av den marina miljön från vraket. Det kan inledningsvis konstateras att de utredningsåtgärder som Statens haverikommission nämner i sin framställan omfattas av gravfridslagens straffsanktionerade förbud och att åtgärderna inte är tänkta att genomföras för något av de syften som anges i lagen. Något utrymme enligt själva gravfridslagen att bedriva dykningar eller annan undervattensverksamhet för att undersöka vraket i syfte att utreda olycksorsaken och dess förlopp finns alltså inte enligt lagens hittillsvarande utformning.

Även om den dykning eller annan undervattensverksamhet i undersökande syfte som kan bli aktuell i eller omkring vraket efter passagerarfartyget Estonia träffas av bestämmelserna i 2 och 3 §§ i gravfridslagen, och något av de angivna undantagen inte är tillämpliga, så kan åtgärderna i viss utsträckning ändå vara tillåtna, dvs. inte utgöra brott enligt lagen. I olika juridiska discipliner utanför straffrätten finns det en stor mängd bestämmelser som ger myndighetsanställda och uppdragstagare rätt att företa en annars straffbelagd gärning (laga befogenhet). Beroende på vem som ska utföra den nu aktuella undervattensverksamheten (eller i vart fall besluta om att uppdra åt någon annan att utföra den), varför den ska utföras (syftet) och på vilket sätt den ska ske så kan verksamheten vara tillåten om det finns särskilt lagstöd för

den. I lagen (1990:712) om undersökning av olyckor (LUO) finns föreskrifter om undersökning från säkerhetssynpunkt av olyckor och tillbud till olyckor, bl.a. sjöolyckor. Lagregleringen kompletteras av bestämmelserna i förordningen (1990:717) om undersökning av olyckor. Enligt nu gällande rätt har Statens haverikommission under vissa förutsättningar en skyldighet att undersöka en sjöolycka motsvarande den som inträffade 1994 då passagerarfartyget Estonia förliste (2 och 2 c §§ LUO) varvid myndigheten har rätt att få tillträde till olycksplatsen. Även om det kan finnas laga befogenhet för Statens haverikommission att med stöd av angivna regelverk bereda sig tillträde till det gravfridskyddade området är det angeläget att det finns ett uttryckligt lagstöd för myndigheterna och deras anställda och uppdragstagare att utreda händelseförloppet och orsaken till olyckan utan att riskera straffansvar enligt svensk rätt.

När ett nytt undantag från förbudet övervägs bör det även beaktas att vraket och ett kringliggande område är ett sista vilorum för olycksoffren och ska som sådant visas tillbörlig respekt. Att olycksorsaken kan utredas och klarläggas på ett tillfredsställande sätt är dock nödvändigt för att upprätthålla allmänhetens förtroende för statens agerande i samband med händelser av katastrofkaraktär och för att anhöriga och överlevande ska kunna gå vidare i sin läkningsprocess. Ett undantag från förbudet bör kunna införas och utformas så att det inte kränker gravfriden i egentlig mening.

Av det ovan anförda följer att lagstiftningen nu behöver ändras för att säkerställa att i första hand Statens haverikommission, men i förekommande fall även andra behöriga myndigheter, har möjlighet att genomföra de undersökningar i det gravfridskyddade området som behövs för att utreda vad som orsakat olyckan utan att riskera straffansvar enligt svensk lag. Som anges i avsnitt 3.2 omfattar Estoniaöverenskommelsens kriminaliseringskrav inte all undervattensverksamhet i det gravfridskyddade området utan endast sådan som stör offrens sista vilorum. Innebörden av kriminaliseringskravet måste förstås i sitt sammanhang och mot bakgrund av Estoniaöverenskommelsens ändamål och syfte, dvs. att skydda Estonia såsom ett sista vilorum för olycksoffren från all störande verksamhet. Med förebild i de uttryckliga undantagen i överenskommelsen och med beaktande av de behov av undervattensverksamhet som fanns på 1990-talet infördes de nuvarande undantagen i gravfridslagens förbudsreglering. Det kan även konstateras att varken Estland eller Finland har en lagstiftning som kriminaliserar all undervattensverksamhet i det skyddade området (se avsnitt 3.2). Mot den bakgrunden bedöms ett nytt undantag för dykning och annan undervattensverksamhet, som syftar till att utreda varför olyckan inträffade och dess förlopp, vara förenligt med Estoniaöverenskommelsens kriminaliseringskrav, under förutsättning att offrens sista vilorum inte störs.

4.2 Det nya undantaget ska omfatta dykning och annan undervattensverksamhet som avser att utreda förlisningen

Förslag: Ett nytt undantag från det straffsanktionerade förbudet mot dykning och annan undervattensverksamhet ska införas i lagen om skydd för gravfriden vid vraket efter passagerarfartyget Estonia. Det nya undantaget ska omfatta verksamhet som avser att utreda förlisningen.

Skälen för förslaget: Enligt gravfridslagens nuvarande utformning är endast dykning och annan undervattensverksamhet för att täcka över eller skydda vraket eller att förhindra förorening av den marina miljön från vraket tillåten. För att säkerställa att det ur ett svenskt straffrättsligt perspektiv ska vara tillåtet att i det gravfridskyddade området även genomföra den typ av undersökningsåtgärder som Statens haverikommission beskriver i sin framställan finns det som konstateras i avsnitt 4.1 behov av att införa ett nytt undantag från gravfridslagens nuvarande straffsanktionerade förbud mot dykning och annan undervattensverksamhet. Mot den bakgrunden och med hänsyn till intresset att skydda gravfriden bör det nya undantaget begränsas till verksamhet som avser att utreda förlisningen, dvs. dess orsak och förlopp. Uttrycket *utreda förlisningen* bedöms på ett ändamålsenligt sätt beskriva den verksamhet som bör vara tillåten enligt gravfridslagen. Därmed anges tydligt att inte all undervattensverksamhet oavsett syfte är tillåten utan endast sådan som syftar till att utreda olycksorsaken och händelseförloppet vid förlisningen samt eventuella rättsliga konsekvenser av förlisningen. Detta bör dock, liksom enligt dagens reglering endast gälla sådan verksamhet som bedrivs av en myndighet i Estland, Finland eller Sverige eller på uppdrag av en sådan myndighet. För svenska myndigheters vidkommande omfattar det nya undantaget i första hand åtgärder som vidtas av eller på uppdrag av Statens haverikommission men det medger även att undersökningar utförs av andra myndigheter för angivna syften, t.ex. med anledning av vad Statens haverikommissions undersökningar visar. Ett så formulerat undantag bedöms även vara förenligt med Estoniaöverenskommelsens kriminaliseringskrav.

Det finns dock skäl att betona att även om undantaget innebär att undervattensverksamhet som sker för att utreda förlisningen inte är straffbar enligt svensk lag så måste verksamheten bedrivas med beaktande av att vraket och ett kringliggande område utgör ett sista vilorum för olycksoffren och som sådant ska visas tillbörlig respekt.

5 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2021.

Bedömning: Inga särskilda övergångsbestämmelser behövs.

Skälen för förslaget och bedömningen: Lagändringarna bör träda i kraft så snart som möjligt. Det föreslås att detta sker den 1 juli 2021. Några övergångsbestämmelser bedöms inte vara nödvändiga.

6 Konsekvenser av förslaget

Bedömning: Förslaget bedöms i sig inte innebära ekonomiska konsekvenser för rättsväsendets myndigheter eller andra myndigheter.

Skälen för bedömningen: Förslaget, som innebär en viss avkriminalisering, bedöms i sig inte innebära några ökade kostnader för rättsväsendets myndigheter eller andra myndigheter.

7 Författningskommentar

Förslaget till lag om ändring i lagen om skydd för gravfriden vid vraket efter passagerarfartyget Estonia

2 § Dykning och annan undervattensverksamhet får inte bedrivas i vraket efter passagerarfartyget Estonia eller inom det område som anges i 1 § andra stycket. Förbudet gäller dock inte verksamhet som avser att *utreda förlisningen*, att täcka över eller skydda vraket eller att förhindra förorening av den marina miljön från vraket, om verksamheten bedrivs av en myndighet i Estland, Finland eller Sverige eller på uppdrag av en sådan myndighet.

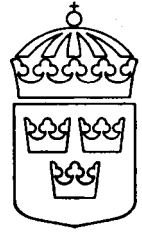
I paragrafen anges att undervattensverksamhet, med vissa undantag, inte får bedrivas i det skyddade området. I paragrafens andra mening införs ett nytt undantag från förbudet. Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

I *andra meningen* införs ett ytterligare undantag från gravfridslagens straffsanktionerade förbud mot dykning och annan undervattensverksamhet. Undantaget omfattar verksamhet som avser att utreda förlisningen, vilket innefattar såväl orsaken till förlisningen som dess förlopp. Även utredningsåtgärder som sker för att utreda eventuella rättsliga konsekvenser av förlisningen omfattas av undantaget. Som exempel på sådan verksamhet som ryms inom undantaget om den sker för att utreda förlisningen kan nämnas t.ex. undersökning och dokumentation av fartygets skrov, särskilt av befintliga skador i skrovet, inklusive sådana som tidigare inte dokumenterats. Detta kan innefatta friläggning av delar av skrovet som täcks av bottensediment. Det kan också innebära att fartygets insida i nära anslutning till skador i skrovet dokumenteras. Vidare kan undantaget innefatta dokumentation av havsbotten runt vraket, provtagning av material i skrovet, t.ex. av metallen i anslutning till hålen för vidare analyser på land, provtagning av havsbotten för vidare analyser

på land samt bärgning av mindre delar från fartyget eller lösa delar som ligger på havsbotten.

Det nya undantaget gäller – liksom de befintliga undantagen – endast sådan verksamhet som bedrivs av en myndighet i Estland, Finland eller Sverige eller på uppdrag av en sådan myndighet. För svenska myndigheters vidkommande omfattar det nya undantaget i första hand åtgärder som vidtas av eller på uppdrag av Statens haverikommission men det medger även att undersökningar utförs av andra myndigheter för angivna syften, t.ex. med anledning av vad Statens haverikommissions undersökningar visar.

Sveriges internationella överenskommelser

ISSN 0284-1967

Utgiven av Utrikesdepartementet

SÖ 1995: 36

Nr 36

Överenskommelse med Estland och Finland om m/s Estonia

Tallinn den 23 februari 1995

Regeringen beslutade den 16 februari 1995 att underteckna överenskommelsen.

Överenskommelsen trädde i kraft den 27 augusti 1995 genom noteväxling.

Riksdagsbehandling: Prop. 1994/95:190, bet. 1994/95:JuU23, rskr. 1994/95:377.

**AGREEMENT BETWEEN THE REPUBLIC OF ESTONIA,
THE REPUBLIC OF FINLAND AND THE KINGDOM OF
SWEDEN REGARDING THE M/S ESTONIA**

THE REPUBLIC OF ESTONIA, THE REPUBLIC OF FINLAND AND THE KINGDOM OF SWEDEN, hereinafter referred to as the Contracting Parties,

RECALLING the disaster on the night of 28 September 1994 when the M/S ESTONIA sank in the Baltic Sea on her way from Tallinn to Stockholm,

WISHING TO protect the M/S ESTONIA, as a final place of rest for victims of the disaster, from any disturbing activities,

URGING the public and all other States to afford appropriate respect to the site of the M/S ESTONIA for all time,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

ARTICLE 1

The wreck of the M/S ESTONIA and the surrounding area, as defined in Article 2, shall be regarded as a final place of rest for victims of the disaster, and as such shall be afforded appropriate respect.

ARTICLE 2

The area constituting the final place of rest shall for the purpose of this Agreement be delimited by straight lines from point No. 1 through points No. 2, 3, 4 and back to point No. 1:

Point No. 1 (Upper Left) 59°23,500'N, 21°40,000'E
Point No. 2 (Upper Right) 59°23,500'N, 21°42,000'E
Point No. 3 (Lower Right) 59°22,500'N, 21°42,000'E
Point No. 4 (Lower Left) 59°22,500'N, 21°40,000'E;

all positions defined by geographical coordinates in World Geodetic System 1984 (WGS 84).

**ÖVERENSKOMMELSE MELLAN KONUNGARIKET
SVERIGE, REPUBLIKEN ESTLAND OCH REPUBLIKEN
FINLAND OM M/S ESTONIA**

KONUNGARIKET SVERIGE, REPUBLIKEN ESTLAND OCH
REPUBLIKEN FINLAND, nedan kallade de avtalsslutande
parterna,

SOM ERINRAR OM katastrofen natten till den 28 september
1994 då m/s ESTONIA sjönk i Östersjön under färd från Tallinn
till Stockholm,

SOM ÖNSKAR skydda m/s ESTONIA såsom ett sista vilorum för
olycksoffren från all störande verksamhet,

SOM UPPMANAR allmänheten och alla andra stater att för all
framtid visa tillbörlig respekt för den plats där m/s ESTONIA
förliste,

HAR KOMMIT ÖVERENS OM FÖLJANDE:

ARTIKEL 1

Vraket efter m/s ESTONIA och kringliggande område såsom det
definieras i artikel 2 skall betraktas som ett sista vilorum för
olycksoffren och skall som sådant visas tillbörlig respekt.

ARTIKEL 2

Det område som utgör offrens sista vilorum skall vid tillämpning
av överenskommelsen begränsas av räta linjer från punkt nr. 1
genom punkterna nr. 2,3,4 och tillbaka till punkt nr. 1:

Punkt nr. 1 (Övre vänstra) 59°23,500'N, 21°40,000'E

Punkt nr. 2 (Övre högra) 59°23,500'N, 21°42,000'E

Punkt nr. 3 (Nedre högra) 59°22,500'N, 21°42,000'E

Punkt nr. 4 (Nedre vänstra) 59°22,500'N, 21°40,000'E

samtliga positioner angivna med geografiska koordinater i World
Geodetic System 1984 (WGS 84).

¹ Översättning i enlighet med den i prop. 1994/95: 190 intagna texten.

ARTICLE 3

The Contracting Parties hereby agree that the M/S ESTONIA shall not be raised.

ARTICLE 4

1. The Contracting Parties undertake to institute legislation, in accordance with their national procedures, aiming at the criminalization of any activities disturbing the peace of the final place of rest, in particular any diving or other activities with the purpose of recovering victims or property from the wreck or the sea-bed.

2. The Contracting Parties undertake to make it possible to punish the commission of an offence, established in accordance with paragraph 1 of this Article, by imprisonment.

3. Notwithstanding the above provisions, a Contracting Party may take measures to cover the wreck or to prevent pollution of the marine environment from the wreck.

ARTICLE 5

Each Contracting Party undertakes to submit information to another Contracting Party on pending or on-going activities having been criminalized in conformity with Article 4 and involving a vessel flying the flag of that Contracting Party.

ARTICLE 6

This Agreement shall enter into force thirty days after the date when the Contracting Parties have notified the other Contracting Parties in writing that the necessary constitutional procedures for its entry into force have been completed.

De avtalsslutande parterna överenskommer härmed att m/s ESTONIA inte skall lyftas.

ARTIKEL 4

1. De avtalsslutande parterna åtar sig att i enlighet med sina nationella förfaranden införa lagstiftning som syftar till att kriminalisera all verksamhet som stör offrens sista vilorum, särskilt dykning eller annan verksamhet i syfte att ta upp offren eller egendom från vraket eller havsbotten.

2. De avtalsslutande parterna åtar sig att göra det möjligt att bestraffa brott i enlighet med punkt 1 i denna artikel med fängelse.

3. Utan hinder av ovannämnda bestämmelser får en avtalsslutande part vidta åtgärder för att täcka över vraket eller för att förhindra förorening av den marina miljön från vraket.

ARTIKEL 5

Varje avtalsslutande part åtar sig att informera en annan avtalsslutande part om förestående eller pågående verksamhet som har kriminaliserats i enlighet med artikel 4 och i vilken ett fartyg som för denna avtalsslutande parts flagg är inblandat.

ARTIKEL 6

Denna överenskommelse träder i kraft trettio dagar efter den dag då de avtalsslutande parterna skriftligen har underrättat de andra avtalsslutande parterna om att de nödvändiga konstitutionella förfarandena för dess ikraftträdande har fullgjorts.

SÖ 1995: 36

Done at Tallinn on 23 February 1995 in three originals, each in the English language.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Agreement:

For the Republic of Estonia

Jüri Luik

For the Republic of Finland

Jaako Kaurinkoski

For the Kingdom of Sweden

Lars Grundberg

Upprättad i Tallinn den 23 februari 1995 i tre original, vart och ett på det engelska språket.

TILL BEKRÄFTELSE HÄRAV har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat denna överenskommelse.

För Konungariket Sverige

Lars Grundberg

För Republiken Estland

Jüri Luik

För Republiken Finland

Jaakko Kaurinkoski